Nr. 290. w Piątek dnia 11. Grudnia 1857

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr. na całe Prusy 2 tal.

INSERATY: 1 sgr. 3 fen. od wiersza na ½ szerokości przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 7. Grudnia. — Spodziewają się na nowy rok ułaskawienia dziennika La Presse. Mówią, że zmiana nastąpi prawa prasy. (?)

— Z Konstantynopola nadchodzi wiadomość o pogodzeniu się Reszyda baszy z panem Thouvenelem.

— Nie nalegają o reformy w Rzymie i dla tego stosunki z nim są najlepsze.

Paryż, 9. Grudnia. — Dzisiejszy Monitor ogłasza układ pocztowy zawarty między Francyą i Austryą.

Londyn, 8. Grudnia wieczorem. — Na posiedzeniu dzisiejszem izby niższéj odrzucono głosami 118 przeciw 47 bill Headlama, który wniósł go na rzecz banków przez towarzystwa zawiązanych. Izba niższa przyjęła dla jen. Haveloka roczną rentę wynosząca 1000 funt. szt., która ma przejść także na syna jego sposobem spadku. Bill indemnizacyjny po raz trzeci odczytanym został.

Londyn, 9. Grudnia. — Dziś odpłynął ztąd »Neptun« z 55,000 funt. szt. do Hamburga. W sobotę odejdzie tamdotąd druga wysyłka. — Western Scotlandbank poddaje się likwidacyi, Glasgow bank na nowo robi interesa.

—Times donosi z Kalkuty pod d. 1. Listopada, że spodziewano się przybycia naczelnego wodza lorda Campbella w Cawnporze na dniu 2. Listopada i miano nadzieję, że on uwolni swojem wojskiem wynoszącém 4800 ludzi Luknow. W Kalkucie nieco się giełda poprawiła, kurs na Londyn 2 sz. 2¼ d. Dowóz się powiększył, wywóz natomiast niezmienił się.

Londyn, 9. Grudnia wieczorem. — Według wiadomości dalszych z Kalkuty, Anglicy cierpieli wprawdzie niedostatek żywności w Luknowie, ale brygadyer Greathead doszedł w dn. 26. Października do Cawnpore, obsadziwszy wprzód Mynpore. Brygadyer Showers z kolumną swoją ruszał od Delhi, obsadził Dadree i Ihupur, zdobył 27 armat i zabrał wielką sumę pieniędzy. Taż kolumna zajęła późniéj Kanood. W Deewas przywrócono spokojność; króla Delhów mają przewieść do Kalkuty. Powstańcami gwaliorskimi dowodzi ajent Nena Sahiba.

Wiedeń, 8. Grudnia. — Według nadeszłych wiadomości z Bukarestu z dnia dzisiejszego tameczny dywan uchwalił, że nie wprzód przystąpi do wewnętrznych kwestyi, aż polityczne będą rozstrzygnięte.

Hamburg, 9. Grudnia. — Na giełdzie w téj chwili ogłoszono, że interesa domu Pontoppidana i Spółki zostały przez rząd duński uporządkowane i że dom ten znów płaci. Wiadomość ta wielką radość sprawiła między kupcami.

Turyn, 6. Grudnia. — Wielka księżna Helena rosyjska spodziewaną tu jest w tych dniach w przejeździe do Rzymu, gdzie zimę przepędzi. Hr. Pralormo, który w ostatnich czasach był posłem w Rzymie, umarł onegdaj. Członkami rady w kwestyach dyplomatycznych pod przewodnictwem senatora hr. Selopis, wybrani zostali: senator hr. Sauli, Mercier Barbaraux, Gaelti, profesor Manzini. Szef wydziałowy w ministerstwie spraw zagranicznych Carutti di Cantagno, jest sekretarzem w téj radzie. Hr. Cavour ma zamiar zaprowadzić bank hipoteczny w Turynie. Udzielona przez króla neapolitańskiego koncesya panu de Normann w celu przedłużenia telegrafu sycylijskiego do Malty została mu odebraną, ponieważ niedopełnił warunków przyjętych. W państwie kościelnem obrodziła się oliwa niezmiernie, równie sprzęt zboża i jarzyn strączkowych był wyborny.

Sztokolm, 7. Grudnia. — Na giełdzie tutejszéj uchwalono na wniosek Schwansa petycyą do rządu i wniosek do stanów względem wypuszczenia w obieg 10 milionów obligacyi państwa, które mają mieć wartość aż do końca roku 1859, aby niemi przychodzić w pomoc handlowi i przemysłowi za zastawem pewnych towarów. Petycyą tę niemal wszyscy obecni podpisali.

— W Gefle zbankrutował znakomity dom Daniela Elfstranda. I w Sztokolmie wniosły znów cztery domy o cessie.

Kopenhaga, 8. Grudnia. — Wielki smutek sprawiła tu wiadomość o zawieszeniu wypłat przez dom Pontoppidana w Hamburgu. Umysły nieco się uspokoiły, gdy doszła wiadomość, iż tutejszy bank narodowy wysłał 400,000 tal. w śrebrze do Hamburga, aby zasilić niemi dom Pontoppidana.

Berlin, 10. Grudnia. —Najj. Pan raczył wynieść do stanu szlacheckiego ks. hohenzollera hechingskiego radzcę gabinetowego Hermana Stettmunda z nazwiskiem Stettmund von Brodorotti.

Charlottenburg, 9. Grudnia. — Najj. Państwo przyjmowali wczoraj J. kr. w. księcia Fryderyka Wilhelma i księcia wirtenbergskich po ich powrocie, a potem wyjechali na spacer.

Berlin, 9. Grudnia. — Ostsee-Zeitung poczytuje wystąpienie i mieszanie się państwa do spraw handlowych, aby ocalić domy handlujące wekslami i produktami, za rzecz bardzo niebezpieczną, ponieważ dobry i silny handel zasadza się na odpowiedzialności samych kupców. Ostsee-Zeitung tak rozumuje: kiedy w czasach drożyzny ceny podnosiły się i wszędzie wołano przeciw lichwie zbożowéj, kiedy państwo zamierzało wystąpić przeciw spekulacyom i przez nadzwyczajne środki zniżyć ceny, wówczas wszyscy kupcy jako jeden mąż podnieśli głosy, że najswobodniejszy ruch handlowy najłatwiéj może zaopatrzyć ludność w żywność i utrzymać ceny w stosunku do żniwa i zapasów. Za powód najgłówniejszy podawano, aby się rząd niemieszał do spraw kupieckich, iż wolny handel zbożowy wynalezie najwłaściwsze ceny, bo stan kupiecki za to jest odpowiedzialny. Tak odpowiedzialność kupiecka stanowiła tu gwarancyą bezpieczeństwa. Utrzymywano słusznie, że skoro kupiec zbożowy ceny podnosi nad stosunek żniwa i dowozów przez gromadzenie go do śpichrzów i wstrzymywanie się z sprzedażą, wówczas sam się karze, bo go czekają wielkie potem straty i bankructwo. Odpowiedzialność kupca, kara bankructwa za złą administracyą kapitału ludowego jest warunkiem wolnego ruchu handlowego. Jeżeli stan handlowy w złych czasach chce się uwolnić od odpowiedzialności własnéj, jeżeli stara się przeciw klęskom, do których się sam przyłożył pozyskać opiekę i wsparcie kosztem płacących podatki lub kosztem prawnych instytucyi, które warują odpowiedzialność kupców za siebie, wówczas sam traci prawo do wolnego ruchu, wówczas sam sobie broń z rąk wytrąca, którąby mógł odpierać za powrotem lepszych dla siebie czasów mieszanie się państwa do swobodnego ruchu handlowego.

Pamięci jenerała Dwernickiego

zmarłego dnia 23. Listopada r. b. w Łopatynie.

(Czas.)

Zamieszczamy tu kilka słów dla wiadomości naszych czytelników, którym czynności wojenne jenerała dywizyi Dwernickiego, szczegółowo znane być nie mogą. Bardzo szacowne dzieło, w Lipsku i Aldorfie, pod kierunkiem Jana Eggerta Wilibalda von der Lühe w ośmiu częściach wydane: »Militair Conversations Lexicon«, zawiera dość obszerny i bezstronnie napisany artykuł o zasługach wojennych Dwernickiego, w którym to grono zagranicznych oficerów wyrzekło: że imie Dwernickiego przekazane jest: Historya sztuki wojennéj: »der Kriegs Geschichte«.

Dwa są czyny tego ziomka, na które zwrócić chcemy uwagę czytelników:

Pierwszy, że on jako pułkownik Krakusów, w r. 1814 był dowódzcą ostatniéj zasłony Paryża pod Mont-Martre, i ostatni ustąpił do téj stolicy, gdy już jéj obrona stała się niepodobną. — Ciekawe są korespondencye Dwernickiego z marszałkiem Marmont Duc de Raguse, i z innymi ówczesnymi dowódzcami obrony Paryża Francuzami. Udzielił tych szczegółów Dwernicki znanemu autorowi »Dziejów Francyi i Napoleona« panu Thiers, i wyglądamy z upragnieniem czy też ten autor w tomie 17tym i ostatnim swego dzieła, więcéj odda sprawiedliwości Dwernickiemu, niż to uczynił względem innych jenerałów Polaków?

Drugi czyn Dwernickiego, stawiający jego imie obok najsłynniejszych dowódzców jazdy, jest bitwa pod Sieroczynem i Stoczkiem dnia 15. Lutego 1831 r.

Dwernicki w tym dniu natarł, mając tylko trzynaście szwadronów, nowo utworzonych, ze starego żołnierza z domowych zagród powołanego; z dwóch szwadronów Krakusów, to jest parobków krakowskich, którzy po raz pierwszy wyszli z chat swoich, i z jednego niekompletnego szwadroniku Kościuszkowskim zwanego. — Miał wprawdzie Dwernicki sześć armatek po 4 i 3 funty kalibru tylko, i dwa bataliony piechoty, razem liczono jego oddział 3500 ludzi: lecz gdy jedynie jazda należała do natarcia, zatém tę nie można nad 2000 koni szacować. Z tymi więc śmiało i odrazu natarł na 24 szwadronów regularnéj jazdy i 24 dział, między któremi była trzecia część jednorożców, tudzież dwa pułki nieregularnéj jazdy kozaków. W ogóle podana była siła jenerała Geismara na 6000 ludzi, która, iż tak powiem: w okamgnieniu została przewróconą, połowa dział zdobyta, 400 ludzi padło; 230 z pułkownikiem jednym dostało się w niewolę — cały zaś korpus i reszta artyleryi poszła w rozsypkę.

Czyn ten jest tém zaszczytniejszy, że dowódzcą tak przeważającéj siły, był jenerał Geismar, który w kampaniach tureckich 1828 i 1829 był sobie zjednał europejską sławę. I dla tego też bezstronne znawców grono, wyrzekło: że imie Dwernickiego należy do dziejów wojny.

Dnia 2. Grudnia 1857 r. J. J. Z.

Wiadomości najświeższe ze świata. — Gabinet angielski otrzymał bil indemnizacyjny za zawieszenie aktu bankowego bez żadnych trudności. Cała wartość mowy kanclerza skarbu zasadzała się na zaręczeniu, że rząd niema zamiaru igrać lekkomyślnie z zasadami aktu bankowego, a to zaręczenie miało swoje powody, bo wiadomo, iż parlament niema ochoty zmienić prawodawstwa Peeloskiego.

Zaprzeczyć niemożna, że doświadczenia z ostatnich czasów wstrzęsły teoryami, które poczytywano za nieulegające żadnemu powątpiewaniu w zakresie umiejętności finansowych.

Tak sławiony systemat pokrywania jednéj trzeciéj w bankach cedułkowych nigdzie nie został uznany za asekuracyą, równie mnóstwo not niebyło powodem obecnego przesilenia i to tak dalece, że w Anglii właśnie szukają w powiększaniu banknotów bez pokrycia metalowego środka do zniesienia lub przynajmniéj do złagodzenia klęski, a w Hamburgu, który tylko znał krążenie brzęczącéj monety, szukają ocalenia w puszczaniu w obieg banknotów.

— W Paryżu wielkie wrażenie uczyniła kara wyrzeczona na la Presse, ponieważ upatrują w tem dowód, iż rząd nie pozwala nawet na opozycyą stawianą w dobrych zamiarach. Reszta dzienników tak jest przerażona losem swojéj koleżanki, że żaden z nich nieśmie się odezwać o karze wymierzonéj na la Presse.

— Według Independance Belge chodzi tylko w układach między Francyą a Szwajcaryą względem doliny Dappe o wysokość wynagrodzenia. Francya daje 350,000 fr., Szwajcarya zaś żąda 500,000 fr.

— Nord wspomina o pogłosce, że Dywany Księstw Naddunajskich pierwszeństwo przyznały kwestyi o dynastyą, po któréj dopiero idzie kwestya unii. Według tego zaręczenia byłaby to czysta intryga przeciw unii, którą ułożono w Dywanie wołoskim.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 5. Grudnia. — Wypis z protokółu sekretaryatu stanu Królestwa Polsk.: Z bożéj łaski My Aleksander II. cesarz i samowładzca wszech Rosyi, król polski, wielki książę finlandzki itd.

Zważając, że długi, jakie kasa miasta Warszawy na niezbędne wydatki i ulepszenia w mieście zaciągnęła, a na spłatę których, ukazem z d. 19. Września 1854 przedłużone zostały w poborze do końca roku 1857, przeznaczone na cel ten opłaty klasyczna i od mięsa, zwana rzeziową, nietylko zaspokojone dotąd nie zostały, ale taż kasa zmuszoną była nową zaciągnąć pożyczkę z banku polskiego, na mocy najwyższego upoważnienia z dn. 6. Lutego 1855 sumę rsr. 700,000 wynoszącą; zważając zatem, że dla postawienia pomienionéj kasy w możności nietylko wywiązania się z obowiązków, jakie ją ciężą względem zaciągniętych przez nią długów, ale i ponoszenia wydatków na niezbędne w mieście ulepszenia, koniecznem jest i nadal zapewnienie jéj odpowiednich źródeł dochodu, — na przedstawienie rady administracyjnéj Naszego Królestwa Polskiego, postanowiliśmy:

Art. 1. Opłaty klasyczne i od mięsa, zwane rzezią, ukazem najwyższym z d. 27. Maja 1833 r. na rzecz kasy miasta Warszawy zaprowadzone, a przedłużone w poborze ukazem z 19. Września 1854 na lata 1855, 1856 i 1857, przedłużają się w poborze jeszcze na lat sześć.

Art. 2. Rozkład i pobór opłat powyższych ma być uskuteczniany na tych samych jak dotąd zasadach.

Art. 3. Wykonanie niniejszego ukazu, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, radzie administracyjnéj Naszego Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w Carskiem Siele, dnia 10. Listopada 1857.

(podp.) ALEKSANDER.

Przez cesarza i króla, minister sekretarz stanu J. Tymowski.

Rosya.

Tyflis, 31. Października. — Dziś z rana książe namiestnik przyjmować raczył posła szacha perskiego, Sartib-Dawud-Chana, który przybył niedawno z Teheranu dla powinszowania JKMości, jak to jest we zwyczaju, objęcia zarządu krajem zakaukazkim. W salach domu namiestnikowskiego zgromadzeni byli urzędnicy wyżsi wojskowi i cywilni. Poseł perski wyjechał ze swego mieszkania karetą galową księcia namiestnika, w towarzystwie zarządzającego kancelaryą dyplomatyczną. Przed domem namiestnikowskim oddane mu zostały honory wojenne, stopniowi jenerała należne. U dołu wschodów powitany on został przez dwóch młodych adjutantów księcia, a u góry, przy wejściu do przedpokoju — przez dwóch adjutantów wyższych stopni, u drzwi zaś wielkiéj sali — przez komendanta i gubernatora wojennego tyfliskiego, poczem, będąc poprzedzanym przez tych ostatnich i zarządzającego kancelaryą dyplomatyczną, oraz w towarzystwie orszaku z nim przybyłego, przeszedł przy odgłosie muzyki przez dwie sale, do sali portretowéj, w dośrodku któréj przyjęty został przez księcia namiestnika, otoczonego świetnym orszakiem i władzami wyższemi kraju. Jego excellencya Sartib-Dawud-Chan miał w języku francuzkim mowę, poczem doręczył JKMości portret Najj. szacha brylantami osypany, order ze wstęgą niebieską i dyplom, oraz pismo osobne Mirzy-Aga-Chana, pierwszego ministra Najj. szacha. Książe namiestnik, przywdziawszy portret, odpowiedział na mowę posła. Następnie podtrzymując rozmowę, prosił Dawud-Chana usiąść z sobą na kanapie, poczem podano, podług zwyczaju wschodniego, herbatę, kawę i rozmaite łakocie. Po rozmowie, Jego excellencya Dawud-Chan miał zaszczyt pożegnać księcia namiestnika. Wkrótce potem o 2 z południa, książe namiestnik oddał wizytę Dawud-Chanowi w jego mieszkaniu, gdzie przyjęty został z honorami dostojeństwu jego przynależnemi.

— Mowa miana przez jenerała perskiego Dawud-Chana, na posłuchaniu z dnia 19. Października 1857. roku.

Książe namiestniku J. C. Mości!

Najj. szach-in-szach Persyi, najmiłościwszy monarcha i najłaskawszy mój władzca, polecił mi powinszować wam wysokiego stanowiska, na jakie powołani zostaliście z powodu zaufania przez Najj cesarza w was pokładanego. Jednocześnie Najj. szach polecił mi doręczyć wam swój portret, osypany brylantami i ozdobiony cyfrą szacha, wraz ze wstęgą niebieską, na któréj wasza książęca mość raczycie nosić takowy na piersi, jako znak szczególnéj dla was Najj. szacha życzliwości. Obok tego Mirza-Aga-Chan, pierwszy minister szacha, polecił mi doręczyć WKMości swe pismo, w przekonaniu, że WKMość, jako zaszczycony zaufaniem Najj. cesarza, przyczyniać się bezwątpienia będziecie, przez cały czas pobytu na Kaukazie, do coraz większego ścieśnienia węzłów przyjaźni, łączących dwa wielkie państwa. Niech mi wolno będzie złożyć W. KMości podziękowanie za względy, jakich od saméj granicy doznawałem, i prosić o zachowanie takowych nadal.

— Odpowiedź księcia namiestnika.

Cieszę się mocno, dostojny chanie, słysząc wyrazy wielce łaskawe, które mi Najj. szach powiedzieć polecił, i otrzymując znak zaszczytny, takowym towarzyszący. Portret Najj. szacha, będzie mi stale przypominał najdostojniejszego monarchę, połączonego węzłami szczeréj przyjaźni z Najj. cesarzem, moim najdostojniejszym panem. Proszę was, dostojny chanie, wynurzyć przed Najj szachem te uczucia po powrocie waszym do Teheranu. Dziękuję Sard-azamowi za jego przyjacielskie dla mnie usposobienie, wzmacniające uczucia mego dlań szacunku, którego wzajemność powinna kierować nami przy wykonywaniu błogich zamiarów naszych najdostojniejszych monarchów we wszystkiem co dotyczy dobra obu państw sąsiednich. Bardzo mi jest przyjemnie, iż byliście zadowoleni z wygód, jakie w podróży napotkaliście. Zaletom waszym oddany został hołd należny, i bądźcie przekonani, że podczas waszego u nas pobytu, nie dostrzeżecie w nas braku chęci podobania się wam.

Odessa, 13. Listopada. — Wczoraj doszła tu wiadomość o śmierci jenerała gubernatora Imeryi księcia Gagaryna. Był on długo adjutantem księcia Woroncowa, i od tego ostatniego wielce kochanym i szanowanym. Wszedł był w powtórne śluby z córką pięknéj księżny Manano. Zamordowany został, jak zapewne już was skąd inąd doszła wiadomość, w sposób najokropniejszy przez księcia ze Swanicyi z kraju górzystego. Szczegóły są okropne. Żył jeszcze dni ośm po odebraniu ran, wreszcie umarł. Biedna jego żona Tassika jest w rozpaczy, obawiają się o jéj życie z powodu słabego jéj zdrowia. Cios ten przerywa tak gwałtownie szczęście jakiego używała w małżeńskiem pożyciu. Pan Ilin który był przy księciu Gagarynie w chwili napadu, został dosłownie rozsiekany w kawałki, broniąc swego przyjaciela. Odwrócił on wprawdzie wściekłość mordercy na siebie, ale biedny książe został ocalony tylko na to, aby ośm dni przeboleć w najstraszliwszych męczarniach. Rany, a odebrał ich pięć, były śmiertelne. Brzuch miał rozpruty i wnętrzności się wydobywały. Dziki i srogi zabójca był olbrzymem co do wzrostu i siły. Zabił dwóch ludzi zanim go ująć zdołano: kucharza i innego domownika księcia; wszakże i sam był ranny. Gdy go prowadzono lud go chciał rozszarpać, lecz władza ocaliła go przed tą zemstą ludową, i osadziła w więzieniu. Donoszą, że strata księcia Gagaryna jest wielką, był powszechnie lubiony i szanowany, a rządy jego odznaczały się użytecznemi dla prowincyi rozporządzeniami. Czas.

Francya.

Paryż, 6. Grudnia. — Akcyonarze dziennika Presse, na trzy miesiące zawieszonego, przedwczoraj z południa zgromadzili się. Emil Girardin, nie dawno zapytany, dla czego nie pozostał żurnalistą, miał odpowiedzieć w te słowa: Pozwól mi Pan na zapytanie to odpowiedzieć zapytaniem: Jakąż miałby przyjemność strzelec w okolicy bogatéj w zwierzynę z nabitéj broni, gdyby mu jéj niegodziło się użyć? Takie jest położenie żurnalisty teraźniejszego czasu. I o panu Veron opowiadają, że często utyskiwał mówiąc, iż redaktor gazety był dawniéj królem królów, dziś niczem więcéj nie jest, jak najniższym sługą ministrów. Spodziewają się, iż od dnia 1. Stycznia na nowo zacznie wychodzić Presse. Dzienniki paryskie zachowują się kwoli tego środka rządowego nader ostrożnie, a to tem bardziéj, im więcéj wrażenia wywołał on w sferach politycznych.

— Wybory paryskie mają nastąpić w ciągu przyszłego miesiąca.

— Rękodzielników liońskich zawezwał rząd, aby robotników zachowali, i chce im przyjść w pomoc. I tu daje się spostrzegać brak roboty, sądzą atoli wszyscy, iż najtrudniejsza już kryzys przechyla się.

— Od chwili przytłumienia Presse, dziennik la Patrie przedaje 8000 więcéj egzemplarzy.

— Giełda w przeszłym tygodniu dobrze stała, lepiéj jeszcze zakończyła się przez zniżenie dyskonta. Wielu tu jest tego zdania, że jeszcze przed nowym rokiem stanie bank na 6 procencie dyskonto, bo idzie mianowicie o to, aby handlom i przemysłowi ułatwić uregulowanie noworocznych rachunków, które nieraz i w czasach zwyczajnych są nie łatwe. Jeżeli handel i przemysł krok bez zachwiania się przebędzie, tedy możem powiedzieć, iż Francya szczęśliwie przeszła przez teraźniejszą kryzys i nie ma powodu obawiania się nowych wstrząśnień. Ciągłe zniżanie stopy procentowéj dyskonta ma właśnie zamiar światu finansowemu przyjśdź dzielnie w pomoc i przeprowadzić go przez te trudności.

— Zwiększanie się zapasu gotowizny, wynoszącéj dziś 225 milionów, a zmniejszanie się not nie tylko pozwala, ale nakazuje nawet bankowi znieść środki, których się w chwili trwogi chwycił. Zwiększanie się gotówki a zmniejszenie teki wekslowéj pokazuje, że wypłaty w banku punktualnie się odbywają, i jest zarazem dowodem, że nikt do banku nie czyni nowych roszczeń tj. że mało przedstawiają rzeczy do dyskontowania.

(Kor. Uz.) Wiadomości indyjskie zdają się stanowczo dobre pod względem wojskowym, ale zaczynają się trudności pod względem politycznym. Reorganizacya Indyi jest bardz trudna. Skasowanie kompanii indyjskiéj obudza w Anglii opozycyę liberalną i demokratyczną; lękają się, aby rząd, biorąc na siebie zarząd Indyi, nie wzmógł siły arystokracyi angielskiéj i nie podniósł smaku do urzędów ze szodą przemysłu i handlu, które bogactwo Anglii stworzyły. Post wznawia oskarzenie przeciw Rosyi, że wznieciła bunt indyjski za pośrednictwem muzułmanów perskich. Examiner piorunuje na dzieło p. Billot o Indyach, za jego nienawiść do Anglii i żądzę utrzymania poróżnienia między Anglią i Rosyą. Trudno, aby reorganizacya Indyi nie połączyła się z reformą wewnętrzną, jaką zajmują się w Anglii pod prezydencyą lorda Bronghama. Jakie jeden z materyałów do téj reformy sir John E. Eardley ogłosił panegiryk lorda Broughama w dziele: »Lord Brougham's aers and Bills, from 1811 to the present times«. Wielu czeka zamętu w Anglii, ale wielu się omyli. Anglicy unikają zamętów, bo rozumieją potrzeby wieku. Gdyby Anglia wyszła cała z trudności w jakich się znajduje, byłoby to sławą dla dzielności jéj charakteru, ale gdyby nie przyjęła polityki dobrych zasad zalecanéj przez lorda Mellesbury, byłoby to kontynentalnem nieszczęściem.

Zrobiono nareszcie wyznanie. Wyznano publiczności. że jeżeli Francya

zawarła 1856 pokój, to dla tego, że Anglia nie zgadzała się na propozycye Francyi i wojnę kontynentalną. Można było dodać, że w tym samym czasie, kiedy podawała szczodrą rękę formacyi chrześciańskiéj w Turcyi, Anglia podawała przychylną rękę w Londynie propozycyom pruskim.

Publicysta powiedział St. Marc Girardin, to nie rzecznik, to badać polityki krajowéj. Publicysta to nie stronnik téj lub owéj osoby, lecz kraju. W stronnictwie postępuje się jak w salonie, nie przeczy się i nie mówi prawdy przez grzeczność: »voilà pourquoi« mówi p. Girardin »je me suis mis defiors«.

Zdaje się pewnem, że lord Redcliffe wraca do Anglii. Mimo licznych twierdzeń, nużąca bo trudna sprawa rumuńska, nie została jeszcze ułożoną i niewiadomo jak się ułoży. W Czerkiesyi źle idzie Anglii. Ludy chrześciańskie w Turcyi szemrzą coraz głośniéj. P. Lesseps przyjeżdża do Stambułu. P. Thouvenel domaga się urzędownie od Turcyi kanału suezkiego i ma za sobą w tym interesie Austryę. Sądzą, że lord Redcliffe wyjedzie dla tego, że znajduje trudnem swe stanowisko. Ciekawą jest walka pokojowa Francyi z Anglią na łonie zachodniego przymierza. Mówiąc raz o przymierzu Francyi L. Filipa z Anglią, książe Metternich zawołał: »Rien n'est plus utile que l'alliance da l'hrmme avec le cheval; mais il faut ètre l'homme et non le cheval«. Książe Metternich nie wyraziłby się podobnie o przymierzu Francyi Napoleona III. z Anglią. Francya walczy oględnie lub mężnie.

Spadły na Anglię nowe kłopoty. Walker opuścił Stany zjednoczone i udał się czy do Nicaraguy, czy innéj jakiéj prowincyi środkowéj Ameryki.

Przybył do Paryża hr. Platen, minister duński, w interesie holsztyńskim. Ma on za kilka dni udać się do Londynu.

La Patrie zaprzecza, aby miały zajść nieporozumienia między kardynałem Antonellim a księciem Grammont.

La Presse i le Siècle zaprotestowały przeciw załatwieniu sprawy rumuńskiéj w sensie *statu quo.* Język Siècla jest zawsze bardzo życzliwym. Dziennik ten używa wszystkich dowodów, nawet interesu handlu morskiego.

Nieuszła uwagi publicznéj okoliczność, że hr. Walenty Esterhazy opuścił Petersburg i że wrócić do niego sobie nie życzy.

Królowa hiszpańska ma nareszcie syna. Zrobiło to wrażenie w świecie orleanistowskim, bo jest krytyką polityki L. Filipa. Stanowisko księcia Montpensier w Hiszpanii się przemieni Było wczoraj w kościele św. Tomasza z Akwinu dużo orleanistów na pogrzebie syna jenerała de Lamoricière. Jenerałowa jest jeszcze w Paryżu. Jak się dowiedział o śmierci syna, cesarz dał rozkaz wydania ojcu paszportu do Francyi. Jenerał z tego niekorzystał. Przejście Dupina do obozu cesarskiego nurtuje świat orleanistowski. Sypią się bez liku *bon mots*, z których śmieje się Dupin. W miejscu *bon mots* orleanistów, przypomnę *bon mots* samego Dupina. Dnia 2. Grndnia, kiedy przyszedł z batalionem major piechoty dla rozporządzenia izby i kiedy deputowani nalegali natarczywie na Dupina, aby zaprotestował jako prezes izby, on zawołał: »laissez moi, Messieurs, vous m'opprimes plus que ces braves militaires« i wyszedł z izby z majorem.

Przy onegdajszym apelu deputowanych w Ciele deputowanych prawodawczem nie odpowiedzieli: Carnot, Hénon i Goudchaux. Mieli oni dziś przesłać do hr. Morny listy odmawiające przysięgi. La Patrie zachęca ich, aby złożyli przysięgę i przyjęli rolę konstytucyjnéj opozycyi. Darimon, Ollivier, Braine, Curet, deputowani republikańscy, przysięgli i zasiedli dawną ławę skrajnéj opozycyi. Migeon nie przyszedł ale posłał list, w którym oświadcza, że występując w obronie godności izby, podaje się do dymisyi, a zarazem do nowéj kandydatury. Postępowanie jego było zręczne. Gdyby był przyszedł, koledzyj byliby go źle przyjęli. Jego nowe wybranie jest prostą pokrywką, bo nie jest podobne do prawdy.

Cesarz rozpoczął niedzielne recepcye dyplomatyczne. Wczoraj przyjął nuncyusza Sicconi i ambasadora Kern. Cesarz jeździ znowu po Paryżu jak prosty prywatny w małéj karyolce, którą sam powozi. Dzienniki rządowe zaprzeczyły, aby była obawa o spokojność Lyonu. Panuje wszędzie głęboka cisza. Ostrożności zresztą są zupełne. Nowe koszary Chateau d'Eau pokrywane są dachem. Mówią, że cesarz myśli rozdzielić wojskowe komendy Francyi między sześciu marszałków i że minister wojny wygotował w tym względzie stósowny raport. Marszałek Pelissier wsławiony Krymem, ma mieć komendę w Paryżu, marszałek Magnan w Strasburgu, de Castelane w Lyonie, Canrobert w Lille, Baraguay d'Hillier w Rouen, Bosquet w Bordeaux. W razie rozruchów, będzie sześć ognisk operacyjnych, a w razie wojny, będzie sześć armii.

Podanie moje o opuszczeniu Norda przez ambasady rosyjskie, zdaje się sprawdzać. Dziennik ten staje się bardzo jałowym.

Giełda znacznie się podniosła. Sytuacya banku polepsza się; wraca złoto i srebro.

Dziś odbyło się z wielką okazałością poświęcenie kościoła św. Klotyldy przez arcybiskupa paryzkiego, na którem znajdowało się pięciu ministrów. Dziś także odbyła się instalacya p. Chaix-d'Est-Ange, nowego prokuratora jeneralnego. Mowa jego nie miała w sobie nic politycznego.

Zrazu pozwolone, projektowane zebranie się w sali Bonne Nouvelle pod prezydencyą pana Vavin, zostało ostatecznie wzbronionem. Było nabożeństwo w kościele Wniebowzięcia, na którem przemówił ksiądz Aleksander słowami ewangelii: »Podnieście głowy, bo czas Królestwa Bożego przybliża się.«

Proces wierzycieli polskich z p. Thurneissenem wytoczy się w apelacyi dnia 10. Grudnia. Z jednéj strony stanie adwokat Marie, a z drugiéj adwokat Mathieu.

Księgarz Hachette wydaje w tłumaczeniu wszystkie romanse Dickensa. Romanse angielskie stają się coraz więcéj lubionemi we Francyi, bo są poświęcone pracy wewnętrznéj, któréj czuje potrzebę tak Anglia jak Francya. Publiczność francuska przyzwyczaja się bawić w rzeczywistość przyzwyczaja się trudnić rzeczami poważniejszemi.

Ma wyjść wkrótce osobno »Histoire de Rome à Rome« pana Ampère, ogłoszona w Revue des deux mondes. Cesarz miał ją czytać całą i miał wyrazić się, że obaw autora nie podziela.

Zdarzył się znowu smutny przypadek. Brama zamku Vincennes zawaliła się i zgniotła 18 żołnierzy. Cesarz udał się do Vincennes, aby zachęcić garnizon do niesienia pomocy przywalonym lub ocalonym.

La Presse oświadczyła się przeciw zakładaniu katedr ekonomii politycznéj po miastach departamentowych, uważając tę naukę za mało ustaloną w zasadach. Zdanie jéj dzielą miasta przemysłowe, potrzebujące protekcyi, a nie dzielą miasta portowe, potrzebujące wolności handlowéj.

Anglia.

Londyn, 6. Grudnia. — Depesze dziś przez gazety ogłoszone z Indyi interesują o tyle, że z nich pokazuje się, iż armia angielska przed Delhami utraciła w dniach 25.—30. Sierpnia 2110 ludzi.

— Stosunki pieniężne polepszają się i w tym tygodniu, i jeżeli jakotako zaspokajające nadejdą z Hamburga wiadomości, możem być pewni, że zaufanie dawniejsze przywróci się.

Austrya.

(Kor. Cz.) Wiedeń, 3. Grudnia. — Gabinet paryski przesłał hr. Banneville depeszę poufną, w któréj oświadcza, »iż żałuje, że Austrya i Prusy wypuściły z swych rąk kwestyą holsztyńską, przenosząc ją do Bundestagu, gdzie znaleść takowa będzie mogła prócz zwłoki, nowe trudności rozwiązania.« Hr. Walewski zastrzega, że w razie takich trudności, których nie wymienia. kwestya ta stałaby się europejską. Hr. Bonneville odczytał tę depeszę hr. Buolowi, który mu odpowiedział, że Austrya podobnéj obawy nie przypuszcza i spodziewa się przeciwnie, że spór ten spokojnie i prędko załatwionym zostanie. Podobne oświadczenie zrobionem zostało bar. Budbergowi. Wszakże depesza gabinetu petersburgskiego przyznaje téj kwestyi charakter przedewszystkiem niemiecki.

Rozmaite wiadomości.

— Król Maksymilian Bawarski kazał był w roku zeszłym rozpisać konkurs o najlepsze sztuki dramatyczne i ustanowił sąd literacki. Sąd ten skończył ciężką pracę swoją. Każdy z sędziów odczytać musiał wszystkie rękopisma, dać o każdym zdanie opieczętowane; potem zdania te porównywano i wzajemnie się porozumiano. A było wszystkich nadesłanych sztuk 152, między temi 112 trajedyi, a 40 komedyi. Z pierwszych wybrano dwie do popisu i pierwszeństwo przyznane będzie jednéj z nich po ich przedstawieniu. Ale nie zdanie publiczności będzie rozstrzygać, lecz zdanie sędziów literatów. Z komedyi ani jedna nie odpowiedziała warunkom wymaganym, zaś dwie względnie najlepsze wybrano do przedstawienia.

Wiadomości literackie.

Warszawa. — Nr. 46 »Tygodnika Lekarskiego« wyszedł z druku i zawiera artykuły: PP. Kobylińskiego, A. Przystańskiego, Poradni, Natansona i Eborowicza, oraz spostrzeżenia meteorologiczne i doniesienia lekarskie.

— »Ruchu Muzycznego« nr. 36 wyszedł z druku i zawiera od redakcyi: Kronikę Tygodniową, Korespondencyę z Lublina A. Krasińskiego i z Paryża E. Kani. Dodatek do wieści muzykalnych z gub. augustowskiéj. Mniéj znane szczegóły z życia Paganiniego, przez L. K. Ile mogą kosztować skrzypce, i Kronikę zagraniczną.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 10. Grudnia 1857.

Zyto (węcpel po 25 szefli) ma mierny obrot, w cenach żadna zmiana, wypowiedziano 50 wencpli, na bieżący miesiąc 31 pł., na Styczeń 32 pł., na wiosnę $34\frac{1}{2}$—$\frac{1}{3}$—$\frac{1}{4}$—$\frac{1}{6}$ pł., $\frac{1}{2}$ list., $\frac{1}{4}$ pien., na Kwiecień Maj $34\frac{5}{6}$ pł.

Okowita (beczka po 9600 $\frac{0}{0}$ Trallesa) mały odbyt po niższych cenach, wypowiedziano 10,000 kwart, na miejscu (bez beczki) $13\frac{3}{4}$—$14\frac{1}{4}$ (z beczką) na bieżący miesiąc 14 pł. i list., $13\frac{5}{6}$ pien., na Styczeń Luty 15—$14\frac{1}{2}$ pł., na Luty $14\frac{2}{3}$ pł., na Kwiecień $16\frac{1}{2}$—$\frac{1}{3}$ pł., na wiosnę $16\frac{3}{4}$ pł., na Kwiecień Maj $16\frac{3}{4}$ pł., na Czerwiec Lipiec 18 pł.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 9. Grudnia.

Pszenica 50—67 tal.

Żyto $38\frac{1}{2}$—$39\frac{1}{2}$ tal., na Grudzień i Grudzień Styczeń $38\frac{1}{4}$—$\frac{3}{4}$ tal., na Styczeń Luty $38\frac{3}{4}$ tal., na wiosnę $40\frac{1}{2}$—$\frac{1}{4}$ tal., na Maj Czerwiec 41 tal.

Pszenna mąka Nr. 0. $5\frac{1}{6}$—$4\frac{3}{4}$ tal., Nr. 0—1. $4\frac{5}{6}$—$\frac{1}{2}$ tal.

Żanna mąka Nr. 0. $3\frac{1}{3}$—$3\frac{1}{6}$ tal., Nr. 0—1. $3\frac{1}{6}$—$2\frac{5}{6}$ tal.

Owies 28—34 tal., na wiosnę 41 tal.

Olej rzepiowy $12\frac{5}{12}$ tal., na Grudzień i Grudzień Styczeń $12\frac{3}{8}$—$\frac{1}{3}$ tal., na Styczeń Luty $12\frac{5}{12}$ tal., na Kwiecień Maj $12\frac{3}{4}$—$\frac{2}{3}$ tal.

Olej lniany 14 tal.

Okowita $17\frac{1}{4}$—$\frac{1}{8}$ tal., z beczką $17\frac{5}{8}$ tal.. na Grudzień i Grudzień Styczeń $17\frac{1}{2}$—$\frac{3}{9}$ tal., na Styczeń Luty 18—$\frac{3}{4}$ tal., na Luty Marzec $18\frac{1}{2}$ tal., na Marzec Kwiecień $19\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj $20\frac{1}{4}$—20 tal., na Maj Czerwiec $20\frac{1}{2}$—$\frac{5}{8}$ tal.

Szczecin, 9. Grudnia.

Pszenica 58—62 tal., na wiosnę 63 tal.

Żyto 36—37 tal , na Grudzień 36 tal., na wiosnę 41 tal.

Olej rzepiowy na Grudzień $11\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj $12\frac{1}{2}$ tal.

Okowita na Grudzień $21\frac{1}{2}$ proc., na wiosnę $18\frac{1}{2}$ pct.

Przybyli do Poznania 10. Grudnia.

BAZAR. Hr. Szołdrski z Brodowa, Krzyżanowski z Dziećmiarek, Rychłowski z Węgorzewa, Szenic z Korszw, Bojanowski z Krzekotowic, Baranowska z Marszewa, prob. Cembrowicz z Kiszkowa i Sadowski z Siedlemina.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA. Camnitz z Börgdorfu, Loga z Janowca, Jacobi, Lachmann, Reiche, Butz i Risch z Berlina, Zehden z Skwierzyny n. W., Neretter z Freystadt, Bernhard z Lipska.

HOTEL DU NORD. Żółtowski z Niechanowa, Wilczyńska z Krzyżanowa, Croates z Berlina.

POD CZARNYM ORŁEM. Cichoski z Rogoźna, Bajoński z Buku, Brzeski z Jabłkowa.

HOTEL BERLINSKI. Grabowski z Uchorowa, Raczyński z Smolar, Morakowinski z Kawęczyna, Müller z Chodzieża, Hübner z Kiszkowa, Fiedler z Szczecina, Mapper z Sophienwalde, Beyer z Woszczkowa, Zgorzalewicz z Łagiewnik.

HOTEL PARYZKI. Prob. Weidner z Kaźmierza, Gumpert z Bomblina.

HOTEL KRUGA. Hildebrand z Wschowy, Grunwald z Wrocławia.

POD BARANKIEM. Piński z Michorzewa.

POD KORONĄ. Bötticher z Torunia, Uhri z Międzychoda, Cohn z Nowegomiasta.

Księgarnia **Kamienskiego i Spółki** w Poznaniu otrzymała Bibliotekę polską sanockiéj edycyi i poleca jak następuje:

	Tal.	Sgr.
Żywot Lwa Sapiehy, 4 zeszyty	1	2
Krajewski, Leszek biały, książe polski, syn Kazimierza sprawiedliwego, 4 zeszyty . .	1	2
Górnicki Z., Dzieje w koronie polskiéj, 2 zesz.	—	16
— O elekcyi, wolności, prawie i obyczajach polskich, 2 zeszyty	—	16
Krasicki Ign., Przypadki Doświadczyńskiego, 2 zeszyty, ...	—	16
Orzechowski, Żywot i śmierć Jana Tarnowskiego, 2 zeszty	—	16
Fredro A. M., Przysłowia mów potocznych albo przestrogi obyczajowe radne, wojenne. 2 zeszyty	—	16
Skarga ks. P., Żywoty Świętych Pańskich narodu polskiego, 2 zeszyty	—	16
Zabłocki Fr., Komedye, 3 zeszyty	—	27
Tasso Torkwat, Gofred albo Jeruzalem wyzwolona, przekład P. Kochanowskiego, 7 zeszytów	1	26
Kaczkowski, Starosta Hołobucki, 3 tomy .	4	—
Ziemięcka, Zasady filozofii katolickiéj	2	15
Słownik języka słowiańskiego w 6 głównych narzeczach to jest w ruskiem, bułgarskiém, starocerkiewnem, serbskiem, czeskiem i polskiem, kirylicą drukowany, przez Józefa Franciszka Šumawskiego w Pradze, zeszyt 1 . . . . , ...	—	10

Nakładem naszym wyszłe i z wielkiém zadowoleniem przyjęte

Album tańców na r. 1858.

cena 15. Sgr.
(nowa edycya)
jest znów do nabycia u

Ed. Bote & Bock,
(Król. nadwornéj księgarni muzykaliów).
Poznań, Wilhelmowska ulica 21.

SPRZEDAŻ KONIECZNA.

Królewski Sąd powiatowy w Szamotułach.
Wydział I.

Dobra szlacheckie Kempa z przyległościami, w tutejszym powiecie położone, przez Ziemstwo oszacowane na 28,703 Tal. 5 Sgr. 10 Fen. wedle taksy, mogącéj być przejrzanéj wraz z wykazem hypotecznym i warunkami w Registraturze, mają być dnia 22. Kwietnia 1858. przed południem o godzinie 10téj w miejscu zwykłém posiedzeń sądowych sprzedane.

Wszyscy niewiadomi pretendenci realni wzywają się, ażeby się pod unikniemiem prekluzyi zgłosili najpóźniéj w terminie oznaczonym.

Niewiadomi z nazwiska i z pobytu sukcessorowie hrabiny Konstancyi Moszczeńskiéj i wierzyciel Kazimierz Lesiński, partykulier, którego miejsce pobytu niewiadome, zapozywają się niniejszém publicznie.

Wierzyciele, którzy względem realnych pretensyj, które się z księgi hipotecznéj nie wykazują, i z ceny kupna swe zaspokojenie poszkuują mają się z temi pretensyami do Sądu subhastacyjnego zgłosić.

Cours de Conversation
et de
Grammaire française.

Mam zaszczyt donieść, że od poniedziałku to jest dn. 14. b. m., cztery razy na tydzień udzielać będę nauki w konwersacyi francuzkiéj i w grammatyce.

C. Cheuvreux,
Plac Wilhelmowski Nr. 4., na drugiém piętrze.

Gospodyni (niezamężna, panna), z najlepszą rekomendacyą, poszukuje od Nowego roku umieszczenia. Bliższa wiadomość w Expedycyi gazety.

W oryginalnéj zarodowéj owczarni Negrelly Hrabiego Sternberg w ***Raudnitz***, powiecie Frankenstein w Szląsku, oglądać można na przedaż wyznaczone barany do chowu zdatne. Zdrowie, obfitość wełny i dobre przymioty, które w trzodzie téj jakby w spadku wciąż się utrzymują, odznaczają ją oddawna dostatecznie.

Raudnitz, dnia 6. Grudnia 1857.
Urząd gospodarczy.

Szanowną publiczność zawiadomiam niniejszém, że jako ***lekarz, chirurg i akuszer*** osiadłem w ***Jarocinie.*** Szczególnie polecam się *cierpiącym na oczy*, które leczę podług zasady sławnego professora pana Graefe, mego nauczyciela. Posiadam także wielki aparat elektryczny do leczenia chorób chronicznych i nerwowych. Przytém nadmieniam, że ubogim chorym udzielać będę rady bezpłatnie rano od godziny 8 do 10.

Dr. Herman Beigel,
praktyczny lekarz, chirurg i akuszer, członek cesarsko-królewskiéj akademii nauk przyrodzonych, członek towarzystwa zoologiczno-botanicznego w Wiedniu, towarzystwa lekarzy w Paryżu i wielu innych uczonych towarzystw.

Słód aromatyczny do kąpieli.

Ta nadzwyczajnie dobroczynnie działająca, mieszanina ze ziołek i słodu, która przez różne poważane władze lekarstwa, jako między innemi przez ***Król. Fizyka powiatowego*** w Goldbergu, ***Dra. Danzigera,*** wypróbowaną została, okazała się, jako środek przy kąpielach, wyborną, jako tego rozliczne publiczne przyznania i zaświadczenia są dowodem.

Zaświadczenie.

Słód kąpielny aromatyczny Pana piwowara Hoff w Wrocławiu, słód właściwym sposobem doporządzony i połączony z gorzkiemi zarodami roślinnemi, polecić można ***na wszelkie przypadki,*** w których ***wzmacniające kąpiele*** użyte być powinny.

Goldberg, w Październiku 1857.
(L. S.) (podp.) ***Dr. Danziger,***
Król. Fizyk powiatowy.

Pomyślnie w tym względzie przemawia daléj Pan Fizyk powiatowy Dr. Danziger w Nrze 535. »gazety Szląskiéj i Wrocławskiéj« na rok 1857.

Pan piwowar Hoff w Wrocławiu spreparował ***Słód kąpielny aromatyczny,*** który, tak przez szczególność w sposobie przyporządzenia słodu, jako i przez przymieszanie silnych i gorzkich zarodów roślinnych, na pewne stany choroby, w których wzmacniające kąpiele w ogóle są potrzebne ***na szczególne polecenie*** zasługuje. Szczególniéj tego słodu kąpielnego przy ***chorobie skrofułowéj,*** przy ***miękkocie kości*** i przy ***chudziznie dzieci pomyślny*** skutek ***spodziewanym być może.***

Podzięka.

Stan choroby mego syna, który na miękkotę kości cierpiał, a który rozmaitych środków już był bez żadnego skutku się naużywał, został oznaczony jako już nie do wyleczenia, to mnie spowodowało, na doradę lekarza, do uczynienia jeszcze ostatniéj próby ze ***słodem kąpielnym aromatycznym*** przyporządzonym przez Pana piwowara B. Hoff w Wrocławiu. Po krótkiém używaniu kąpieli spostrzegałem już stopniową poprawę, która dotąd tak daleko się posunęła, że obecnie syna mego za zupełnie wyleczonego uważać mogę. Składając Panu Hoff niniejszém moją podziękę, polecam zarazem jego preparat każdemu cierpiącemu bliźniemu.

L. Barrmann, kupiec w Wrocławiu.

Ceny: Na jednę kąpiel dla osoby dorosłéj paczka 8 Sgr., dla dzieci paczka 4 Sgr.

Składy wszędzie założone zostaną.

Dla Wielkiego Księstwa Poznańskiego znajduje się główny skład u Panów ***Krug & Fabricius*** w Poznaniu.

Wrocław, dnia 27. Listopada 1857.
B. Hoff, w Rynku Nr. 19.

Stralzundskie karty do grania z fabryki von der Osten poleca
Izydor Appel, obok Król. Banku.

Dominium ***Sędziewojewo*** pod Wrześnią ma na sprzedaż tryki młode obfite w wełnę, po umiarkowanych ale stałych cenach.

M. J. Kamieński
w Bazarze

poleca swój Skład ***Płócien*** w wszelkich gatunkach, Chustki do nosa, Bieliznę stołową, ***Koszule*** płócienne i shirtingowe, Shirtingi, Perkale, Walisy, Piki i ***Barkany*** białe i kolorowe, Drele wszelkie na spodki i materace, Płócienka pościelowe, Kołdry pikowe, Pończochy, Szkarpetki, Kaftaniki i Kaleçony trykotowe wełniane, ***Flanele,*** Rękawiczki zimowe i glacée, Koronki i Hafty, wszystko w jak ***największym doborze i po cenach jak najumiarkowańszych,*** ale ***zawsze stałych. Uznając wartość gotowizny w dzisiéjszych okolicznościach, daję przy sprzedażach za takową, rabat mniej większy w miarę ilości kupna.***

Wyprzedaż kapeluszy zimowych.

Celem pozbycia w zapasie będących kapeluszy, czepeczków i wstążek, sprzedaję takowe po znacznie zniżonéj cenie zakupnéj.

L. Kosińska, Jezuicka ulica Nr. 4.

Szanownéj publiczności w Poznaniu i okolicy, donosimy uprzejmie, iż w dniu 14. m. b. z rozpoczęciem jarmarku, wystawimy na sprzedaż wielki dobór dobrych i modnych bótów cielęcych i jałowiczych.

Miejsce nasze będzie na placu w rzędzie szewców.

Schallkowsky i Hoffer,
fabrykanci butów z Frankfurtu n./O.

Wielka
wystawa na gwiazdkę
M. WUNSCH

przy ulicy Wilhelmowskiéj Nr. 21. w Hôtelu Myliusa, przy ulicy Szerokiéj Nr. 18. i w budzie naprzeciw kupca Jacobi.

Skład mój zabawek od wielu lat słynnie znany, zaopatrzyłam ***jak najliczniéj*** na nadchodzącą gwiazdkę, tak iż drugi handel w Poznaniu w tym rodzaju bodaj wyrównać potrafi. Również polecam wielki dobór stósownych podarunków dla dorosłych po najmierniejszych cenach.

Wielka wystawa

cukrów w cukierni ***A. Szpingiera,*** naprzeciw zegaru pocztowego.

Tanio! Tanio!
Wielka wystawa cukrowa,

jako też polecenia na ciasta i torty na nadchodzące święta, wykonane będą dokładnie i punktualnie w cukierni ***L. Bielefelda.***

Wielkie ***Tureckie i Czeskie śliwki*** po 3 i 4 Sgr. funt, jako téż najlepsze świeże ***drożdże funtowe*** poleca
Izydor Appel, obok Król. Banku.

Mallagskich cytryn tuzin po 6 Sgr, ofiaruje ***Izydor Busch.***

Rygenwaldskie ***gęsie pałki,*** marynowane ***węgorze,*** marynowane i wędzone ***łososie,*** jako też Stralzundskie ***śledzie opiekane*** otrzymali
W. F. Meyer & Comp.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 9. Grudnia 1857.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4½	—	98
dito z roku 1850. . . .	4½	—	98¼
dito z roku 1852. . . .	4½	—	98¼
dito z roku 1853. . . .	4	—	90½
dito z roku 1854. . . .	4½	—	98¼
Obligi długu skarbowego	3½	—	81
dito premiów handlu morskiego . .	—	—	—
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	3½	—	—
dito miasta Berlina	4½	—	—
dito dito	3½	—	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowé	3½	81½	—
dito Prus Wschodnich. . .	3½	79¾	—
dito Pomorskie	3½	81½	—
dito W. X. Poznańskiego .	4	—	—
dito W. X. Pozn. (nowe) .	3½	—	—
dito Szląskie	3½	—	82
dito Prus zachodnich. . . .	3½	—	74½
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	87½
Louisdory	—	—	109¾
Akcye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	3½	—	97